

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Richarda Bureša a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci obžalovaného **B. A. a spol.** pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 29. apríla 2015 **o sťažnosti obžalovaného R. B.** proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 10. apríla 2015, sp. zn. BB-3T 3/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného R. B. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica uznesením z 10. apríla 2015, sp. zn. BB-3 T 3/2008

I. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obžalovaného R. B., nar. XY v M., trvale bytom M.M., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Banská Bystrica, o prepustenie z väzby na slobodu **zamietol.**

II. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzbu obžalovaného R. B., nar. XY v M., trvale bytom M.M., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Banská Bystrica, dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným **nenahradil.**

Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť obžalovaný R. B..

Sťažnosť bližšie neodôvodnil.

Najvyšší súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Z obsahu predloženého procesného spisu vyplýva, že u obžalovaného R. B. (ako aj u ďalších odsúdených) bola uznesením špecializovaného trestného súdu z 26. januára 2015, sp. zn. BB-4 Nt 4/2013 podľa § 394 ods. 1 Tr. por. per analogiam z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. o konaní pred ústavným súdom, povolená obnova konania vo veci vedenej na špeciálnom súde pod sp. zn. BB-3 T 3/2008 a v zmysle § 400 ods. 1 Tr. por. u týchto odsúdených bol zrušený výrok o treste z rozsudku špeciálneho súdu z 24. februára 2009, sp. zn. BB-3 T 3/2008 (výrok o vine zostal nedotknutý). Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným v ten istý deň a tak sa vec v zmysle § 404 ods. 2 Tr. por. dostala do štádia konania, kedy sa po právoplatnom povolení obnovy konania pokračuje v konaní na podklade pôvodnej obžaloby.

Následne, v rovnaký deň po vypočutí obžalovaného, prvostupňový súd uznesením sp. zn. BB-4 Nt 4/2013 (právoplatným 30. januára 2015) ho z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. vzal do väzby s tým, že táto u neho začala plynúť 26. januára 2015 o 14.30 hod.

Pred povolením obnovy konania bol obžalovaný R. B. rozsudkom vtedy Špeciálneho súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 24. februára 2009, sp. zn. BB-3 T 3/2008 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. septembra 2010, sp. zn. 2 Toš 5/2009 uznaný vinným v bode 1/ zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z., v bode 6/ z trestného činu všeobecného ohrozenia formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 179 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení do 31. decembra 2005 účinného v čase spáchania skutku s poukázaním na § 2 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z., z trestného činu poškodzovania cudzej veci formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 257 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení do 31. decembra 2005 účinného v čase spáchania skutku

s poukázaním na § 2 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. a v bode 7/ zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z.

Za to mu bolo uložený podľa § 179 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 bol obžalovaný na výkon trestu zaradený do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

- a) ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest.

Podľa § 80 ods. 1 Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ alebo c/ Tr. por., môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak

písm. c/ s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaneho prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

V súlade so stavom veci a zákonom postupoval sudca, keď dospel k záveru, že v posudzovanej veci aj v súčasnom štádiu trestného stíhania je u obžalovaného R. B. daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Správne pritom prihliadol najmä na skutočnosť, že posudzovanej trestnej veci nastala situácia, keď ide o „obnovené konanie“, kde výrok o vine zostal nedotknutý a vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL.ÚS 106/2011 z 28. novembra 2012 publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 428/2012, došlo k zrušeniu trestu. Dôvodnosť trestného stíhania obžalovaného je však so zreteľom na existujúcu situáciu nespochybniteľná a preto tento materiálny dôvod väzby bližšie objasňovať nie je potrebné.

Rovnako tak správne pri posudzovaní existencie väzobných dôvodov dospel k záveru, že u obžalovaného je daný dôvod tzv. útekovej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., pretože obžalovanému bol v pôvodnom konaní uložený pomerne vysoký trest a je dostatočne odôvodnený záver, že vysoký trest mu bude uložený aj v následnom konaní. Uvedené je preto konkrétnou skutočnosťou vyvolávajúcou dôvodnú obavu z konania obvineného uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a v tomto smere nie je dôvod nič meniť na predchádzajúcom väzobnom rozhodnutí.

Výstižne pritom poukázal na okolnosti posudzovanej veci spočívajúce v tom, že obžalovaný spáchal viacero závažných trestných činov, za ktorých spáchanie mu bola právoplatne vyslovená vina a hrozba niekoľkoročným trestom odňatia slobody nie je už hypotetická, ale je neodvratná.

Za toho stavu dospel k logickému a odôvodnenému záveru, že je nevyhnutné zachovať kontinuitu výkonu trestu plniaceho ním uvedené zákonné funkcie a nie je dôvod izoláciu páchatel'a prerušovať len krátkym stíhaním na slobode, po ktorom bude nepochybne nasledovať uloženie nového trestu. Správne pritom prihliadol na skutočnosť, že riziká plynúce z prerušenia výkonu trestu odňatia slobody sú v takomto prípade vyššie ako obvykle a je potrebné im predchádzať.

V súlade so zákonom rozhodol sudca aj v ďalšom výroku napadnutého uznesenia, pretože v posudzovanom prípade vzhľadom na skutočnosti výstižne uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia, nemožno považovať náhradný inštitút väzby uvedený v § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. za dostatočný a prijať ho.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. apríla 2015

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová